

Darinka Jurašin

K.Stari, Bartula Kašića, Isusovca 6

Moje tegobe počele su davne 1993. godine. Dijagnoza je uspostavljena 2006. godine – ankilozantni spondilitis.

Trinaest mukotrpnih godina. Trinaest godina bolnica, bezbroj pretraga, lutanja u potrazi za dijagnozom kako bih započela s liječenjem. Trinaest godina nade, patnje i razočaranja. Za to vrijeme bolest je napredovala, bol je bila sve jača i jača. Po uspostavi dijagnoze počinjem s pokušajem liječenja i ispravnom fizikalnom terapijom. Naglašavam, počinjem s pokušajem liječenja jer biološki lijek ne pomaže svakome. Postala sam poprilično ukočena zbog okoštavanja, teško pokretna, vezana za krevet i kuću. Kako je bolest napredovala, bol se širila skoro na sve dijelove tijela.

Najgore je bilo s desnom nogom te sam od 2011. trpila jaku bol. Ni jedno sredstvo nije mi moglo pomoći u smirivanju boli. Primala sam injekcije (kao da su mi vodu uštrcali), pila Tramele od 100 mg tri puta dnevno, ponekad sam bila kao biljka, drogirana, ali bol je bila neizdrživa.

Krajem 2012. operirala sam tumor na lijevoj dojci. Tada sam morala prestati s biološkom terapijom. Ostala sam tada bez ijednog lijeka. Po operaciji ležala sam na lijevoj strani, pored reza i drena koji mi je bio na toj strani jer mi je ta bol bila manja nego bol desne noge.

Od lipnja 2013.g sve do kolovoza 2014.g izgubila sam svijest 9 puta. Nekoliko puta me vozilo prve pomoći prebacilo u bolnicu u potpuno besvjesnom stanju. Napravila sam sva moguća snimanja glave, petnastak dodatnih neuroloških i kardioloških pretraga. Liječnici nisu otkrili razloge zbog čega gubim svijest.

U takvim okolnostima, iscrpljena od boli, postavljajući sebi pitanje o smislu ovakvog života, dolazim kod Leona u njegovu ordinaciju na samom početku rujna 2014. godine. Poslije prvog tretmana koji je uključivao i namještanje atlasa osjetila sam potpunu slobodu pokreta u vratu. Mogla sam glavu okrenuti, a da pri tom ne okrećem cijelo tijelo. Poslije drugog tretmana dogodilo se ono najbolje. Bol u desnoj nozi je nestala. 21 dan bez boli. Kakav osjećaj. Postala sam pokretnija, mobilnija, vratila mi se želja za životom. Vidila sam, po prvi put, da se mogu olakšati tegobe.

Od tada redovito posjećujem Leona, mjesečno odradim nekoliko tretmana i život mi je postao prihvatljiviji. Inače, mi živimo u Kaštelima. Da se razumijemo, bolest radi svoje, lagano napreduje, ali ja sada dosta lakše funkcioniram. Od rujna 2014. ni jednom nisam osjetila bol u desnoj nozi kakva mi je bila do dolaska u Leona.

Zanimljivo, nisam od tada ni jednom pala u nesvijest. Bitno mi se popravila kvaliteta života. Postala sam samostalnija, vratila mi se sigurnost i počela sam opet voziti automobil.

Kaštela, 26.04.2016.

Darinka Jurašin